

turligviis fuldkommen berettiget, dog ere af saa speciel Art, at det ikke vilde lede til Meget, om jeg, førend de foreligge i bestemte Endringsforslag, vilde udtale mig derover, skal jeg kun gjøre nogle ganske faae Bemærkninger om nogle enkelte, mere almindelige Punkter. Jeg skal først gjøre den Bemærkning, at en Uttring fra den ærede 2den Landstingsmand for 11te Kreds (Beck) maaskee noget beroer paa en Misforstaaelse. Det forekommer mig nemlig, som om den ærede Landstingsmand gif ud fra den Forudsætning, at den nærværende Lov egentlig stod i Forbindelse med Brandforsikringsforeningen; men det er jo ikke Tilfældet. Det er et Udkaft, som staaer i Forbindelse med de almindelige Politiforanstaltninger, som ansees for nødvendige for at sikke mod Brandfare ikke alene dem, som ere optagne i Brandforsikringsforeningen, men samtlige Beboere, som have Eendomme. Naar den ærede 3die Landstingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) har meent, at der var for mange specielle Bestemmelser, for mange i det Enkelte gaaende Bestemmelser endnu tilstede i nærværende Lovudkast, og har antaget, at Grunden dertil formeentlig maatte være, at man tog altfor meget Hensyn til de lignende Bestemmelser, der gjælde om Kjøbstadsbygningerne, saa er det jo naturligt, at der ved en Lov af en Bestaanden som denne kan være overordentlig forskjellige Meninger om, hvorvidt deri optages for Meget eller for Lidt, hvilket ogsaa har viist sig; thi da Udkaftet første Gang kom frem, bestod det maaskee af 100 Paragrapher mere, end der nu er tilbage, men ved Siden deraf er det ganske naturligt, at naar man engang har Bestemmelser for Kjøbstæderne om, hvorledes der skal bygges, at man saa deraf henter nogen Analogi; og at der kan findes Overensstemmelser mellem saadanne Foranstaltninger og Forsigtighedsregler for Kjøbstad og Land, troer jeg ikke i og for sig kan være nogen Udbredelse imod Udkaftet og kan altsaa ikke have Indflydelse paa, om Bestemmelserne i og for sig skulle kaldes meer eller mindre hensigtsmæssige. Et mere almindeligt Punkt, der blev omtalt, er Bestemmelsen i § 26, og der har i saa Henseende ytret sig tvende Hovedanskuelser fra tvende forskellige Landstingsmænd. Den ene gif ud

paa, at Udkaftet i § 26 paalagde Naboerne at for stor en Byrde, og den anden gif accurat i den modsatte Retning, kan jeg næsten sige. Jeg skal nu bemærke, at min Bestræbelse med Hensyn til § 26 har netop været, ikke at paalægge Naboerne en større Byrde, end jeg anseer for absolut nødvendig, og jeg troer, at det fuldkommen tilstrækkeligt er opnaaet ved Bestemmelsen i § 26, fuldkommen i Overensstemmelse med, hvad der blev ytret af en æret Landstingsmand om, at Grundtanke skulde være, at Brandfogden skulde sættes istand til at afværge enhver Fare. Denne Grundtanke er ogsaa aldeles holdt i § 26, men de Midler, hvorved Brandfogden skal sættes i denne Stand, ere af mig udtrykte paa en anden Maade, end det har været udtrykt i det Forslag, som tidligere har foreligget. Jeg er gaaet ud fra den Anskuelse, at man ikke bør paakalde den almindelige Hjælp, uden at det er absolut nødvendigt, altsaa ikke naar man har Midler til at afværge den Fare, mod hvilken man vilde paakalde Hjælpen. Jeg gaaer nemlig ud fra den Forudsætning, at naar en Eier af et Bygningstilbylde vil afbrænde dette, skal han ikke kunne kalde Naboerne til Hjælp og derved paalægge dem den Byrde, at de skulle sende Mandskab til ham, fordi han vil afbrænde sin Bygning; men jeg siger: Det Offentlige er berettiget til at sikke sig imod, at der skeer nogen Ulykke for det Almindelige. Derfor siger jeg i § 26 i Udkaftet, at det er lagt i Brandfogdens Haand at forlange, hvilke Foranstaltninger han vil, af den Mand, der vil brænde sin Bygning. Han kan paalægge denne Mand at skaffe et saa stort Mandskab, som han anseer for tilstrækkeligt, men paa hans egen Regning, og ikke som tidligere kaldte Naboerne til Hjælp, selv om han vil betale derfor, thi det er dog en Byrde for de Vedkommende. Brandfogdens Ret og Evne til at afværge Faren er derimod fuldkommen bibeholdt i § 26.

Der er ligeledes gjort en almindelig Bemærkning med Hensyn til Brandfogdens Stilling. Man har anset den Pligt, der paaligger ham, for at være saa byrdefuld, at han derfor burde have en Betaling. Jeg betragter den Byrde, der paalægges Brandfogden, som